

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Ratihabitio

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

pugnantes, ut ceteri milites; secundum
verò reprehendit accedentes ad Aulam
Imperatoris, seu ad Comitatum absque
bore debet Pontificis facultate. Stando autem
consensum in contraria sententia, sufficit consen-
Superioris tacitus, & præsumptus, ait Lorca
salem ra- (qui omnino requiritur in Regulari-
cium, bus) præterim si non sit facilis ad superi-
riorem accessus. Præsumitur autem
consensus quoties nullum ex ipsorum
absentia detrimentum consequitur, nec
ulla est ratio, qua talem licentiam im-
pedire debeat: nam præsentia Ecclesia-
sticorum multum confert ad Ecclesiam,
& boni communis defensionem, aut
notabile augmentam. Ita Molina *tomo*
1. tractat. 2. disputat. 180. part. 6. tractat. 4.
res. si non resoluti me. 30. Vbi addit, Clericos sic
si prohibi- assistentes, accipere & retinere posse
tio. quidquid de hostium bonis diripuerunt,
ex præsumpta nimirum Ducis volunta-
te, qui id velle videtur, quoties non
nec licentia. constat oppositum. Constito autem
de contraria Ducis voluntate, restitue-
re tenerentur, cui ipse vellet. *ibidem reso-*
lutione 17. Quæ vera sunt, etiam si Cle-
rici assistant sine licentia, & secundum
aliquos peccent contra prohibitionem
Ecclesiam, vel Prælati: quia non peccant
contra iustitiam, ut ait Lorca *disp. 53. n. 7*
ibid. res. 40.

Nac irre- 40 Sive autem cum licentia, sive abs-
gulares si- que illa Clerici assistant bello iusto, ex-
unt, si bellū hortantes milites ad iustam pugnam, in
sit iustum, qua homicidia & mutilationes sequan-
& ipsi ad tur, non fiunt irregulares: quia defectus
homicidia lenitatis, aut est etiam cum licentia, aut
non horren- nec sine illa, non enim dependet à licen-
tur in par- tia vel eius negatione, ut ait Mendoza
ticulari. *sect. 2. §. 135.* Suasio autem versari de-
bet circa percussorem & occisionem
nostro in generali, non autem in par-
ticulari. Suarez *de censur. disputatio-*
ne 46. section. 6. numero octavo par. 6. tr. 4.
res. 39. Sed etiam in particulari suaderi
posse ad occidendum absque irregula-
ritate diximus ex Auctore V. *irregula-*
ritas, numero 45. & dicemus mox *num.*
seq.

41 Advertendum est etiam hic cum
Summa Diana.

Molina *tomo 2. tractat. 1. disputat. 110. con-* Imò etiam
clus. 2. quod etiam in casibus, in quibus si laicali-
Clerici in bello iusto pugnant, latha- ter peccet,
liter peccant, non sunt irregulares, non percussio-
solum si exhorrentur ad pugnam, arma- do per i-
que, & subsidia præbeant, sed etiam si *res.*
ipsi aliquos percuciant, & vulnere-
nt. Quod aperte colligitur, ex capite *petitio-*
de homicid. Et multo magis locum habet
in laicis. Ratio autem ea esse potest,
quod cum bello iusto Ecclesia, & Res-
publica defendantur, voluit Summus
Pontifex eis favere, ac proinde non ir-
retire irregularitate omnes, pro ad ho-
miciidum concurrentes percuciendo,
hortando, consulendo, mandando, &
cæteris, quod esset irretire totum exercitū,
& homines à iusto bello cum magno
Ecclesiam, & reipublicæ incommodo re-
tardare. Quinam fiant irregulares in
bello iniusto, vide V. *Irregularitas, n. 45.*
p. 6. tr. 4. res. 38. §. Non nego.

R A T I H A B I T I O.

1 ¶ **E**st regula iuris, Ratihabitionem Ratihabi-
retrotrahi. Et mandato non est sio de futuro
dubium comparari. Quam Croufers in 70 non dat
reg. D. Franc. cap. 7. lect. 12. existimat pro- iurisdictio-
cedere etiam in ratihabitione probabili- nem Con-
liter præsumpta. Confessatio ad absol- fessorio in
venda reservata, ita quod si aliqua non reservata.
reservata absolvat potestate ordinaria
vel aliter actuali, & aliquod reserva-
tum ex probabiliter præsumpta volun-
tate superioris, accedente postea rati-
habitione auferatur à poenitente obli-
gatio præsentandi se superiori: nec e-
nim necesse est, talem obligationem
tollere per ipsam absolutionem; quia ab-
soluuntur venialia, absque eo quod tol-
latur obligatio illa confitendi, quæ nul-
la est: imò id etiam accidit in confes-
sione mortalium aliis Confessorum. Et
cum absolutio sacramentalis sit etiam
actus iudicialis, non ei repugnabit ver-
titer habere à futuro eventu, & va-
lidari posse videtur per ratihabitionem.
Eccc e sicut

sicut dicitur Matth. 16. *Quodcumque solueris, erit solutum.*

Nos verò hanc opinionem refutavimus V. *Confessarius, numero 6*, ubi docuimus, solum sufficere ratihabitionem de presenti, vel de præterito: minime verò de futuro, quia hoc Sacramentum nullo modo pendere potest à futuro eventu, & si ab initio non fuit validum, non potest deinde valorem accipere. Accedit, quòd Sacerdos non absoluit, nec absolvere potest nomine alterius hominis, sed immediatè nomine & auctoritate Dei: vnde nemo potest illam ratam habere: quia ut dicitur in *Reg. iur. 9. ratum habere quis non potest, quod ipsius nomina non est gestum.* Illa autem regula, quam affert Crouseus, procedit in ordine ad actus, qui licet à principio irriti possunt postea per iuris fictionem revalidari, quales non sunt Sacramentales, in quibus potius illa regula locum habet: *Quod ab initio non valet, tractu temporis non convalescit.* Sic *Coninch de Sac. disp. 8. dub. 4. in 34 part. 6. tract. 6. ref. 57.*

REDUCTIO MISSARUM.

Decreta de celebr. Missarum non restringunt facultatem moderandi anniversaria, & Officia defunctorum.

DE hac re dictum est V. *Missarum reductio.* Hic solum circa Decreta Congregationis de celebratione Missarum, in quibus prohibetur, seu limitatur Episcopis & Generalibus Ordinum facultas moderandi onera Missarum, adverte primò, indicat prohibitionem secundum *Novarium tit. de Miss. celebr. numero 8.* comprehendit etiam anniversaria, & officia defunctorum, & sic sacram Congregationem respondisse, testatur ex multis. Sed contra ipsum insurgit *Merola tom. 3. disputat. 7. cap. 5. dub. 16. numero 389.* aitque Doctores ab ipso citatos & sacram Congregationem, non esse locutos de istis decretis Urbani VIII. prohibentibus: sed de decreto Tridentini concedente Episcopis facultatem Missas moderandi, &c. Nam, cum dicta prohibitio lo-

quatur solum de Missis, non debet extendi ad anniversaria, & multo minus ad Officia defunctorum: est enim lex odiosa, quia corrigit ius commune, nimirum Tridentinum, & ideo strictè interpretanda *p. 6. tr. 7. ref. 40.*

2 Adverte secundò ex *Marchino de Missis an. Sac. Ord. tractat. 3. parte 2. cap. 19. numero 10 Tridentinum 31.* per dicta decreta non revocari privilegium moderandi Missas ante Tridentinum relictas, quarum maximus est numerus, ut notatur in Synodo Florent. sub die 18. Maii 1627. §. *de celebr. Miss.* Nec onera Missarum post Tridentinum relicta, sed obtenuitatem elemosynæ nondum ac Ecclesia acceptata: nam loquitur de oneribus impositis, qualia non sunt nisi acceptata, & mens Sacra Congreg. fuit, ut numerus Missarum relictus & acceptatus adimpleatur. Salvo tamen, ait ipse, meliori iudicio, & sub censura Ecclesiæ *p. 6. tr. 6. ref. 10.*

3 Adverte tertio, non obstante revocatione privilegiorum Regularium, Missarum onera moderandi, facta per dicta decreta, eundem *Marchinum cap. 20. numero 7.* afferre privilegium à Sanctiss. D. N. Urbano VIII. post dictorum decretorum divulgationem concessum Fratibus Minimis Conventus lanuensis, ut legata Missarum perpetua, & oneri adnexo imparia, ad rationem quinquaginta scutorum monetæ Romanæ pro qualibet Missa quotidiana reducerentur, quo quidem privilegio in pari casu frui posse advertit, non solum alios eiusdem Religionis Conventus, sed etiam aliorum Ordinum communicantium. *Ibidem resolutione 11.* Est præterea alia concessio facta Minoribus Conventualis pridie nonas Augusti an. 1639. ut in Conventibus, in quibus Missarum reductio non erat facta, fieri posset in primo Capitulo, ad rationem sexaginta scutorum, in addit. ad *Peyrinum Constitut. 27.*